Nr. 13. **Krosno,** dnia 20. sierpnia 1914. **Rok VI.**

POWIATOWY DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Starostwa i c. k. Rady szkolnej okręgowej w Krośnie.

WYCHODZI W MIARĘ POTRZEBY
raz lub dwa razy każdego miesiąca.

Roczna prenumerata wynosi 5 koron.

Numer pojedynczy 40 halerzy.

Prenumeratę należy nadsyłać wprost do c. k. Starostwa w Krośnie.

Inseraty przyjmuje i pobiera za nie należytości **drukarnia W. Lenika w Krośnie.**

Za wiersz lub miejsce petitu liczy się **30 halerzy.**

Wojna z Serbią.

Dnia 28. lipca 1914 nastał stan wojenny między naszą Monarchią i Serbią i równocześnie raczył jak najłaskawiej zwrócić się Najjaśniejszy Pan do swych ukochanych ludów z manifestem, który p. t. „Do Moich ludów" został podany do wiadomości we wszystkich gminach całej Monarchii.

Ogólna mobilizacya.

Wskutek wojny została najwyższem rozkazem ogłoszona w dniu 31. lipca 1914 ogólna mobilizacya w Monarchii.

Wszyscy obywatele należący do służby w armii, w marynarce wojennej, rezerwie zapasowej i obronie krajowej tudzież do pospolitego ruszenia, zostali powołani pod broń, aż do 42 roku życia.

Amnestya dla dezerterów i zbiegów przed asenterunkiem.

Najjaśniejszy Pan raczył najmiłościwiej udzielić następujących amnestyi dla przestępców ustawy wojskowej:

I.

Wszystkim osobom należącym do któregokolwiek rodzaju wojska, które z powodu dezercyi popełnionej przed ogłoszeniem mobilizacyi, alboteż z powodu nieusłuchania wojskowego rozkazu powoławczego w śledztwie zostają, są ścigane, albo którym z tego tytułu grozi ściganie lub kara dyscyplinarna, darowuje się śledztwo i karę, a mianowicie osobom nieobecnym, pod warunkiem, że do spełnienia obowiązku służby wojskowej natychmiast się zgłoszą; te osoby jednakże, które piastują stopnie wojskowe, a w czasie stawienia się ich do służby były jako dezerterzy z szeregów wykluczone, tracą swój stopiej wojskowy (szarżę).

Czas trwania dezercyi należy wliczyć do czasu służby.

Darowanie śledztwa i kary, niema zastosowania do współwinnych, uczestników i tych osób, które nakłoniły do dezercyi lub do nieusłuchania wojskowego rozkazu powoławczego.

Zbieg czynów karygodnych, objętych amnestyą z innymi czynami karygodnymi, nie wyklucza objęcia dotyczących osób amnestyą; za ostatnie czyny karygodne pozostają one jednak odpowiedzialnemi.

II.

1) Wszystkim obywatelom królestw i krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, którzy z powodu udaremnienia stawiennictwa przed komisyą poborową względnie rozpoznawczą, popełnionego przed ogłoszeniem obwieszczenia mobilizacyjnego, wskutek niejawienia się, albo zbiegostwa przed poborem, alboteż przed służbą wojskową skazani zostali, lub pozostają w śledztwie, darowuje się kara, jakoteż przedłużenie obowiązku służby wojskowej.

Tym osobom, które z powodu czynów karygodnych, wymienionych w I. ustępie, popełnionych przed ogłoszeniem obwieszczenia mobilizacyjnego, są ścigane, albo im z tego tytułu ściganie grozi, darowuje się śledztwo i kara, tudzież przedłużenie obowiązku służby w takim razie, jeżeli się poddadzą ciążącemu na nich jeszcze obowiązkowi stawiennictwa wojskowego, względnie ustawowemu obowiązkowi służby wojskowej i w tym celu bezzwłocznie zgłoszą się osobiście u politycznej władzy powiatowej gminy przynależności.

Zastanowienie śledztwa i darowanie kary niema zastosowania do współwinnych uczestników.

Wychodźcy powracający do kraju, których a-

senterowanie nastąpi po wyjściu ich z III. klasy wieku popisowego, obowiązani będą do służby wojskowej tylko po dzień 31. grudnia tego roku, w którym ukończą 33 rok życia.

Amnestya rozciąga się także na te osoby, które dopuściły się jednego z czynów karygodnych, wymienionych w I. ustępie przed wejściem w moc obowiązującej ustawy wojskowej.

2) Wszystkim osobom należącym do obrony krajowej, które z powodu dezercyi, popełnionej przed ogłoszeniem mobilizacyi, alboteż z powodu nieusłuchania wojskowego rozkazu powoławczego w śledztwie pozostają, są ścigane albo im z tego tytułu grozi ściganie lub kara dyscyplinarna, darowuje się śledztwo i karę, a mianowicie osobom nieobecnym pod warunkiem, że do spełnienia obowiązku służby wojskowej natychmiast się zgłoszą; te osoby jednakże, które piastują stopnie wojskowe, a w czasie stawienia się ich do służby były właśnie stosownie do przepisów jako dezerterzy z szeregów wykluczone, tracą swój stopień wojskowy (szarżę).

Czas trwania dezercyi należy wliczyć do czasu służby.

Darowanie kary i śledztwa niema zastosowania do współwinnych, uczestników i tych osób, które nakłoniły do dezercyi, lub do nieusłuchania wojskowego rozkazu powoławczego.

3) Zbieg czynów karygodnych, objętych amnestyą z innymi czynami karygodnymi, nie wyklucza objęcia dotyczących osób amnestyą, o ile nie nastąpiło jeszcze zasądzenie za ostatnie czyny karygodne pozostają one jednak opowiedzialnymi.

Natomiast wyjęte od amnestyi są te osoby, które równocześnie za jeden z czynów wymienionych w punkcie I. amnestyi, tudzież za inne czyny karygodne, które już zasądzone zostały; co do takich osób jednakże mogą być przedstawione specyalnie wnioski na ułaskawienie, o ile zajdą okoliczności godne szczególniejszego uwzględnienia.

Przestroga dla posiadaczy wkładek oszczędności.

Tak Rząd, jak i Kasy oszczędności zapewniły ludność w kilkatrotnych obwieszczeniach, że złożone w Kasach oszczędności pieniądze żadną miarą nie są narażone na niebezpieczeństwo straty.

W ogólności zrozumiała też ludność przykładnie owe zapewnienia i zachowała zupełny spokój, uznając wprowadzone w obecnych warunkach przez Kasy oszczędności ograniczenia przy wypłacie wkładek, jako zarządzenia bezwarunkowo potrzebne i pożyteczne.

W niektórych jednak powiatach wystąpili posiadacze wkładek wobec Kas oszczędności ze zbyt wysokimi żądaniami co do zwrotu wkładek.

Z powodu tego bezpodstawnego nacisku, mogącego łatwo wywołać zaniepokojenie szerszej publiczności posiadającej wkładki, uznało Ministerstwo spraw wewnętrznych za stosowne ponownie oświadczyć, że bezpieczeństwo wkładek w Kasach oszczędności, jak też w innych godnych zaufania instytucyach, przyjmujących wkładki, bynajmniej nie jest zagrożone. W każdym razie wypłata żądanej gotówki może się odbywać bardzo powoli, ponieważ wskutek powołania do służby wojennej brak częstokroć potrzebnego personalu urzędniczego, a chwilowo także inne techniczne powody, jak ograniczenie ruchu na pocztach i kolejach, utrudniają Kasom oszczędności spełnienie natychmiastowych a nadmiernych żądań zwrotu wkładek. Nadto rozumie się samo przez się, że wszyscy, a więc także Kasy oszczędności muszą się starać, aby w pierwszej linii zaopatrzyć w dostateczną gotówkę tych, którzy zostali powołani do służby wojskowej. Skoro tej nagłej i najpilniejszej potrzebie stanie się zadość, będzie największa trudność pokonana. Wtedy stopniowe wypłaty zwrotów żądanych z rzeczywistej potrzeby, nie napotkają na żadne znaczniejsze trudności.

Byłoby rzeczą nie patryotyczną, gdyby ktoś w celu rzekomego zabezpieczenia zupełnie niezagrożonych pieniędzy, podejmował je ponad potrzebę i w ten sposób pozbawiał środków wypłaty tych, którzy za Ojczyznę, a więc także i za niego mają łożyć życie.

Każdy kto posiada uczucie łączności, nie potrafiłby przenieść, aby jego współobywatele wyruszyli w pole bez środków, podczas gdy u niego w domu leżą bez użytku zbędne kapitały, tylko z powodu jego nieuzasadnionej egoistycznej trwożliwości! Wolnemu od służby wojennej zostanie jeszcze dosyć czasu i sposobności, aby podjął gotówkę w razie potrzeby. Rozważne wstrzymanie się od podejmowania wkładek jest przecież tylko najmniejszą pomocą, której żądać można od pozostałych w domu.

Rząd może tylko ponownie zapewnić, że bezpieczeństwo wkładek nie jest zagrożone ani przez wojnę, ani przez moratoryum i wzywa wszystkich, ażeby w obecnych stosunkach w zupełnem zaufaniu do naszych tylekroć wypróbowanych instytucyj odsunęli od siebie wszelką trwogę i aby zaniechali bezmyślnych, a szkodliwych dla ogółu żądań zwrotu niepotrzebnych im wkładek.

List pasterski.

Najprzew. ks. Biskup przemyski Józef Sebastyan Pelczar wydał następujący list pasterski z po-

wodu wojny do odczytania w najbliższą niedzielę po kazaniu.

„Wszystkim ukochanym Synom i Córkom naszym w Chrystusie pozdrowienie i błogosławieństwo pasterskie.

Na południowych krańcach naszej Monarchii wybuchła wojna, a kto wie, czy się nie przeniesie do innych krajów. Nasz szlachetny i sprawiedliwy Monarcha, acz wielki miłośnik pokoju, uznał za konieczne bronić orężem nietylko godności Swego Tronu i całości Swego Państwa, ale także tej zasady chrześcijańskiej, że nie godzi się posługiwać w polityce środkami niegodziwymi, jak podżeganiem do buntu obcych poddanych, albo nawet skrytobójstwem. Przy ukochanym Monarsze stoją jak jeden mąż wszystkie Jego ludy i zbobywają się chętnie na wielkie nawet ofiary, aby dla sprawy dobrej zapewnić zwycięstwo. Słuszna zatem, aby przy tej sposobności naród nasz okazał, że umie być wdzięcznym za przyznane mu prawa i swobody. Słuszna również, aby w społeczeństwie polskiem ucichły walki stronnictw i zniknęły dążności z dobrem Państwa i narodu niezgodne, a natomiast, by wszystkich ożywiał duch jeden, to jest duch zgody, męstwa poświęcenia i wytrwałości.

Ponieważ losy narodów trzyma w swem ręku Opatrzność Boża i jednych wywyższa, a drugich poniża, przeto modlić się nam potrzeba do Pana zastępów o zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi i o rychły pokój, modlić się szczególnie za przyczyną Najśw. Panny Maryi Królowej Korony Polskiej i świętych patronów narodu; aby zaś modlitwa nasza była skuteczną, trzeba porzucić grzechy i całem sercem nawrócić się do Boga. Bądźmy ludem świętym i Bogu oddanym, a Bóg zmiłuje się nad nami.

Cokolwiekbądź nastąpi, nie traćcie Najmilsi ufności w Bogu, cierpliwości i rozwagi, a łzy, które wojna wyciśnie, ofiarujcie Sercu Jezusowemu przez Matkę Bolesną.

Wam zaś kochani Synowie, którzy idziecie na wojnę, przesyłam ojcowską przestrogę, abyście nietylko walczyli mężnie pod swoją chorągwią, choćby wam przyszło zginąć na pobojowisku, ale także strzegli bacznie czystości swej duszy, pamiętali zawsze i wszędzie na Pana Boga, polecali się codziennie opiece Najświętszej Matki, odmawiając w wolnych chwilach różaniec a przed bitwą się spowiadali, albo przynajmniej wzbudzali akt doskonałej skruchy z miłości ku Bogu płynącej. Jako wasz pasterz, daję wam moje błogosławieństwo na walkę zwycięską i na prędki powrót do waszych rodzin, a gdyby była taka wola Boża, na śmierć szczęśliwą w Panu.

Ponieważ wojna do niejednego domu wnosi boleść i nędzę, przeto obowiązkiem jest nietylko państwa, ale i osób prywatnych spieszyć z pomocą tym, którzy na głód mogą być narażeni, osieroconym zaś nieść pociechę i opiekę. Ścieśnijmy wszyscy nasze wydatki, a rozszerzmy nasze serca, aby jak najwięcej łożyć dla sprawy publicznej.

W myśl tej odezwy postanawiam: 1) aby w każdym kościele parafialnym i filialnym urządzić niebawem publiczne nabożeństwo na uproszenie zupełnego zwycięstwa i rychłego spokoju i zaprosić na nie wiernych, jakoteż przedstawicieli władz wszelkich; 2) aby aż do ukończenia wojny w każdą niedzielę i każde święto po prymaryi i po sumie odmawiać na tę intencyę raz Ojcze nasz i raz Zdrowaś Maryo, a za dusze poległych trzy razy Wieczne odpoczywanie; 3) aby kapłani w każdej Mszy św. brali kollektę tempore belli, o ile na to rubryki pozwolą; 4) aby w jedną z niedziel urządzić w kościele składkę na poratowanie najbiedniejszych rodzin w parafii, których ojcowie poszli na wojnę.

Bóg z wami wszystkimi."

Przemyśl, dnia 2. sierpnia 1914.

† *Józef Sebastyan*, biskup.

Najwyższy rozkaz do armii i floty.

Wiedeń, 7. sierpnia. *Wiener Zeitung* ogłasza następujący Najwyższy Rozkaz do armii i floty:

Z zapałem spieszą obowiązani do służby wszystkich Moich ludów pod chorągwie i sztandary. Prędzej, niż oczekiwano, siły wojenne osiągnęły stan wojenny. Każdy z Moich żołnierzy wie, że mamy do odparcia pełne nienawiści ataki, że wraz z naszymi pełnymi sławy sprzymierzeńcami walczymy o słuszną sprawę. Łączy was silny węzeł wierności dla waszego Najwyższego Wodza. Wy, Moi dzielni, idźcie z ufnością na ciężki bój, który was czeka. Pomnijcie na waszych ojców, którzy w niezliczonych bitwach i szturmach wysoko dzierżyli sztandary i prowadzili je do zwycięstwa. Dorównajcie im w waleczności i wytrwałości. Pokażcie nieprzyjacielowi, czego mogą dokonać Moje ożywione gorącą miłością Ojczyzny, bliskie sobie ludy. Niech was Bóg błogosławi i niech prowadzi was do zwycięstwa i sławy.

Wiedeń, 6. sierpnia.

Franciszek Józef w. r.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 5. sierpnia 1914,*)

którem na mocy Cesarskiego rozporządzenia z dnia 5. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 199 zostają wydane,

*) Pomieszczone w Dz. u. p. z 6. sierpnia 1914, Nr. 200

wskutek stanu wojennego, konieczne zarządzenia celem zabezpieczenia robót około żniw i uprawy pól.

§ 1.

W celu zabezpieczenia robót około żniw i uprawy pól ma naczelnik gminy w każdej gminie, w której uprawia się rolnictwo, ustanowić natychmiast komisyę dla żniw.

Składa się ona z trzech do siedmiu członków osiadłych w gminie. Przewodniczy jej naczelnik gminy albo przeznaczony przez niego członek Zwierzchności gminnej. Jako członkowie wchodzą w rachubę przedewszystkiem duszpasterze, kierownicy szkół i nauczyciele, dalej lekarze gminni i okręgowi, organa rolniczych reprezentacyj zawodowych, oraz inni znający się na rzeczy i godni zaufania członkowie gminy.

Tam, gdzie istnieją samodzielne obszary dworskie, rozciąga sie zakres działania komisyi dla żniw także i na obszar dworski, któremu należy przyznać zastępstwo w tej komisyi.

Urząd członków komisyi dla żniw jest urzędem honorowym i nie można go nie przyjąć.

§ 2.

Komisya dla żniw ma troszczyć się o to, aby roboty koło żniw i uprawy pól w gminie były przeprowadzone w stosownym czasie i w sposób odpowiadający celowi. W tym celu ma komisya dla żniw:

1. Na podstawie poczynionych ogłoszeń stwierdzić, które gospodarstwa z powodu braku własnych sił roboczych i środków gospodarczych, muszą być przekazane cudzej pomocy;

2. Wyszukać siły robocze (§ 4), będące do rozporządzenia w obrębie gminy, oraz rolnicze środki gospodarcze (§ 6).

§ 3.

Jeśli zapotrzebowanie roboczych sił rolniczych przez gospodarstwa potrzebujące pomocy niezaspokojone będzie przez w pierwszym rzędzie zainicyować się mającą działalność ochotniczą, ta komisya dla żniw ma poprzydzielać siły robocze bezwarunkowo konieczne do szybkiego ukończenia żniw, a później do przeprowadzenia najniezbędniejszych prac około uprąwy pól, przyczem należy w pierwszym rzędzie uwzględniać potrzebujące pomocy gospodarstwa powołanych do pełnienia służby wojennej.

§ 4.

Z wyjątkami wymienionymi w drugim ustępie mają wszystkie obecne w gminie osoby płci męskiej i żeńskiej obowiązek pełnić w gminie roboty około żniw i uprawy pól na zarządzenie komisyi dla żniw.

Od powyższego obowiązku są uwolnione:

1. Osoby pozostające w służbie publicznej, duszpasterze, lekarze i weterynarze, aptekarze, akuszerki osoby zajęte pielęgnowaniem chorych;

2. Te osoby, które z powodu stanu zdrowia, albo z innych powodów nie są zdolne do wchodzących w rachubę robót rolniczych;

3. Samodzielni gospodarze i ich służba, o ile są zajęci we własnem gospodarstwie tego rodzaju robotami;

4. Właściciele zakładów rolniczych, przemysłowych i innych, oraz ich funkcyonaryusze, o ile są niezbędni dla utrzymania tych zakładów w ruchu;

5. Właściciele przedsiębiorstw uznanych za stojące pod państwową ochroną na podstawie § 1. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 25. lipca 1914 Dz. u. p. Nr. 155, oraz ich służba.

§ 5.

Osoby żyjące z zarobku dziennego lub tygodniowego, lub takie wogóle, które co do utrzymania skazane są na pewne wynagrodzenie, mają wobec posiadacza gruntu, w którego gospodarstwie będą zajęci — prawo do wynagrodzenia w wysokości oznaczonej przez komisyę dla żniw na podstawie zwyczajowego w danem miejscu zarobku.

Pozatem pracę należy wykonać bezpłatnie, chyba że wyraźnie umówiono się o wynagrodzenie (§ 7).

§ 6.

Pod warunkiem określonym w § 3 może komisya dla żniw zarządzić również, by siły pociągowe i narzędzia rolnicze, dopóki nie potrzeba ich we własnem gospodarstwie, zostały bez posiadaczy bezpłatnie pozostawione potrzebującym pomocy gospodarstwom, w miarę najbardziej piekącej potrzeby — a to celem szybszego uporania się ze zniwami i najniezbędniejszą uprawą pól.

§ 7.

Komisyi dla żniw przysłuża prawo w razie potrzeby postarać się o ściągnięcie zamiejscowych sił roboczych i porozumieć się w tym celu — zwłaszcza z zakładami pośrednictwa pracy, z komisyami opieki nad zarobkującą młodzieżą, z kierownictwami ochronek, z przełożeństwami korporacyj przemysłowych i t. d.

§ 8.

Dla skuteczności uchwał komisyi dla żniw potrzebne jest obecność większości członków.

Uchwały komisyi dla żniw zapadają większością głosów.

Przy równości głosów ten wniosek uważa się za przyjęty, do którego przyłączył się przewodniczący.

Przewodniczący winien zapadłe uchwały wykonać.

§ 9.

Przeciw uchwałom komisyi dla żniw niema odwołania.

Polityczna władza powiatowa wykonywa prawo

nadzoru nad przeprowadzeniem tego rozporządzenia, może więc w szczególności zmieniać, albo unieważniać zarządzenia naczelnika gminy i komisyi dla żniw.

§ 10.

Nie wykonywanie postanowień tego rozporządzenia ścigane będzie przez polityczną władzę powiatową w myśl rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1875, Dz. u. p. Nr. 198.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Heinold w. r. Zenker w. r.

Sądy doraźne.

C. i k. naczelny Komendant armii zarządził rozkazem z dnia 3. sierpnia 1914 Res. Nr. 44 na podstawie § 481 wojskowej procedury karnej odnośnie do wszystkich osób, podlegających sądownictwu wojskowemu w obrębie armii w polu wprowadzenie postępowania doraźnego co do nastepujących zbrodni:

1. Zbrodnia buntu (§§ 167 i 168 wojsk. u. k.),
2. zbrodnia dezercyi (§ 183 wojsk. u. k.),
3. zbrodnia uwiedzenia lub dania pomocy do naruszenia zaprzysiężonego obowiązku służby wojskowej (§§ 314, 316 wojsk. u. k.),
4. zbrodnia rozruchu (§§ 349, 350 wojsk. u. k.),
5. zbrodnia nieuprawnionego werbowania (§ 306 wojsk. u. k.),
6. zbrodnia szpiegostwa i innych zbrodniczych działań przeciw sile zbrojnej Państwa (§§ 221, 327 wojsk. u. k.),
7. zbrodnia zdrady stanu (§ 334 wojsk. u. k.),
8. zbrodnia obrazy Majestatu (§ 339 wojsk. u. k.),
9. zbrodnia zaburzenia spokoju publicznego (§ 341 wojsk. u. k.),
10. zbrodnia powstania (§ 344 wojsk. u. k.),
11. zbrodnie: morderstwa (§§ 412—413 wojsk. u. k.), zabójstwa (§§ 419—421), ciężkiego uszkodzenia ciała (§§ 422, 431—436) i rabunku (§§ 483—489, 491), jeżeli te czyny karygodne popełniły osoby nie należące do własnej siły zbrojnej na osobach: będących w czynnej służbie wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej, pospolitego ruszenia, na organach żandarmeryi polnej, lub na innych osobach należących do związku żandarmeryi, o ile te ostatnie stoją w wojskowo zorganizowanej służbie zabezpieczenia kolei żelaznych lub telegrafu (telefonu), lub w wojskowo zorganizowanej służbie zabezpieczenia granic (brzegów morskich),
12. zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie kolei i t. d. (§ 365 c wojsk. u. k.),
13. zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe działanie lub zaniechanie wśród szczególnie niebezpiecznych okoliczności (§ 364 wojsk. u. k.),
14. zbrodnia gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie lub wstrzymanie ruchu telegrafu państwowego (telefonu) (366 wojsk. u. k.),
15. zbrodnia gwałtu publicznego z § 362 i 364 wojsk. u. k. w innych przypadkach niewymienionych w punktach 12, 13 i 14, jeżeli czynu karygodnego dopuszczono się na własności skarbu, wojska, lub obrony krajowej, na rzeczach, których zarząd lub ruch sprawuje Skarb wojska lub obrony krajowej.

Powyższy rozkaz c. i k. naczelnego Komendanta armii podaję do powszechnej wiadomości z tą uwagą, że rozporządzeniem Cesarskiem z dnia 25. lipca 1914, Dz. p. p. Nr. 156 i rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 25. lipca 1914, Dz. p. p. Nr. 164 zarządzono czasowe rozciąganie sądownictwa wojskowego dla pewnych czynów karygodnych na osoby cywilne.

We Lwowie, dnia 8. sierpnia 1914.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

L. 364/Pr. Krosno, dnia 17. sierpnia 1914.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Komenda armii wydała następnjący rozkaz:

1. Począwszy od dnia 11. sierpnia aż do odwołania wzbronione jest prywatnym osobom nadawanie zamkniętych listów i pakietów we wszystkich urzędach pocztowo-kolejowych w obrębie c. k. Starostwa w Samborze, Starym Samborze, Rudkach i Turce.
2. W listach i przesyłkach niezamkniętych nie wolno używać języka dla władz niezrozumiałego, pisma tajnemi znakami i stenografii.
3. Przesyłki, w których nie zastosowano się do powyższych przepisów, uważać będą urzędy pocztowe położone w powyższym obrębie za przesyłki podejrzane.
4. Ogólny ruch pocztowo-telegraficzny w obrębie powyższych Starostw podlega wojskowej kontroli, którą przeprowadzać będą upełnomocnieni oficerowie lub urzędnicy wojskowi.
5. Przesyłanie jakichkolwiek wiadomości dotyczących wojska jest wzbronione.
6. Każda osoba odpowiada za wiadomości, które z jej prywatnej korespondencyi dostały się do publiczności.
7. Wszystkie stacye telegraficzne w obrębie powyższych Starostw będą aż do odwołania zamknięte dla prywatnego ruchu telegraficznego.

O czem zawiadamiam Zwierzchności gminne w powiecie i Magistrat miasta z poleceniem podania do powszechnej wiadomości w sposób w gminie przyjęty.

L. 307/Pr. Krosno, dnia 6. sierpnia 1914.

Do wszystkich Przedsiębiorstw przemysłowych.

Doszło do wiadomości c. k. Ministerstwa handlu, że niektóre przedsiębiorsta przemysłowe ograniczają, lub nawet zawieszają czynność, jakkolwiek zarządzenia wojskowe bynajmniej tego nie uzasadniają. Nadto odmawiają niektóre firmy odbioru zamówionych towarów. Dzieje się to prawdopodobnie wskutek mylnego tłómaczenia, jakoby zdarzenia obecne uwalniały wogóle od dotrzymania zawartych zobowiązań handlowych.

Fakty tego rodzaju mogą wywołać zaniepokojenie i naruszenie gospodarczego obrotu obecnymi stosunkami zgoła nieuzasadnione.

W szczególności zachodzi niebezpieczeństwo, że w ten sposób szerokie warstwy ludności robotniczej, ktore właśnie teraz więcej, aniżeli kiedykolwięk potrzebują regularnego zarobku, stracą możność tego zarobku i utrzymania się, a to sprowadziłoby ciężkie, a niczem nieuzasadnione szkody ekonomiczne.

Powszechnym obowiązkiem patryotycznym jest starać się wszelkiemi siłami, aby gospodarcze życie państwa ile możności rozwijało się bez przeszkody i zachowaniem spokoju i rozwagi zapobiegać nieuzasadnionym szkodom gospodarczym.

W postanowieniach ustawowych co do handlu i obrotu nie zaszła żadna zmiana, a każdy musi ponosić pełną odpowiedzialność za niedotrzymanie zawartych zobowiązań.

Zechce przeto Zarząd przedsiębiorstwa przy każdej nadażającej się sposobności ostrzegać interesowaną ludność robotniczą i koła przemysłowe przed nieuzasadnionymi pogłoskami i obawami w tej mierze.

L. 399/pr. Krosno, dnia 17. sierpnia 1914.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie, Magistratu miasta Krosna i Zarządów kopalń nafty, oraz Zarządów gorzelń i browarów.

Aprowizya miast, dowóz węgla. Na mocy rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 10. sierpnia b. r., L. 1026/mob. i z dnia 13. sierpnia b. r., L. 1386/mob. zawiadamiam Zwierzchności gminne (Magistrat), Zarządy kopalń nafty i Zarządy gorzelń i browarów, że:

1. We wszystkich kwestyach tyczących się transportów kolejowych winny tak Zwierzchności gminne (Magistrat), Zarządy kopalń nafty i Zarządy gorzelń i browarow jak i komitety dla aprowizacyi miast, miasteczek odnosić się wprost do organów kolejowych względnie do odnośnej Dyrekcyi kolei państwowych, które w danej sprawie porozumie się z komendantem linii, ewentualnie i innemi Dyrekcyami kolejowemi.

2. Wrazie gdyby Zwierzchności gminne (Magistrat), Zarządy kopalń nafty i Zarządy gorzelń i browarów lub komitety dla aprowizacyi miast chciały sprowadzić węgiel to w myśl reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 7. sierpnia 1914, L. 9429/M. I. mogą sprowadzać węgiel z kopalń ostrawskich lub z Brüx (Ostrauer und Brüxer Kohlen revier). Natenczas, jeżeli zgłosi się większa ilość osób lub instytucyi z zamiarem sprowadzenia węgla z wymienionych powyżej kopalń, należy zapotrzebowanie ustalić i następnie odnieść się do Dyrekcyi kolejowej o zarządzenie dowozu węgla z tych rewirów.

L. 374/pr. Krosno, dnia 14. sierpnia 1914.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Niemieccy pospolitacy. Według oznajmienia cesarsko-niemieckiego Konsulatu we Lwowie, niemieccy pospolitacy łącznie z bawarskimi, w myśl zarządzenia cesarsko-niemieckiej ambasady i królewsko-bawarskiego poselstwa we Wiedniu, nie są obowiązani na razie stawiać się do służby, winni tylko zgłosić się pisemnie.

C. k. Starosta:
Dr. Żelechowski wr.

Część nieurzędowa.

Kronika powiatowa.

Kalendarz łowiecki. Przez cały sierpień wolno polować na kozły (rogacze), jelenie, przepiórki i dzikie gołębie, dropie i padwy ptactwo błotne i wodne w ogólności, a od 15. sierpnia na kuropatwy i bażanty. Na wilki, dziki i lisy wolno polować przez cały rok.

Kalendarz rybacki. W sierpniu wolno łowić wszystkie gatunki ryb i raki tak samce jak i samice. Złowione sztuki ryb muszą mieć jednak przepisaną miarę.

Przekroczenie powyższych przepisów ulega grzywnie od 10 do 200 Kor., ewentualnie karze aresztu do 14 dni.

Kalendarz wojenny.

1. Ogólna mobilizacya w Niemczech. Niemcy wypowiadają wojnę Rosyi. Oddziały wojsk francu-

skich wkraczają do Niemiec. Anglia zbroi się na Malcie.

2. sierpnia: Niemcy obsadzają Luxemburg. Odpowiedź francuska na zapytanie Niemiec jest niewystarczająca. Niemcy zwracają się do Belgii o zezwolenie na przemarsz wojsk.

3. sierpnia: Niemcy wypowiadają wojnę Francyi i Belgii. Niemcy zajmują Częstochowę i Kalisz. Niezadowalniająca odpowiedź rządu francuskiego.

4. sierpnia: Parlament niemiecki uchwala wszystkie kredyty wojskowe. Anglia wypowiada wojnę Niemcom. Rosyanie powoli opuszczają Królestwo Polskie z tej strony Wisły.

5. sierpnia: Austro-Węgry wypowiadają wojnę Rosyi. Wojska czarnogórskie odparte przy ataku pod Trebinje. Niemcy zajmują Aleksandrów. Niemieckie krążowniki atakują wybrzeże francuskie w Algierze. Rząd francuski wydala tysiące robotników włoskich.

6. sierpnia: Serbia wypowiada wojnę Niemcom. Wymarsz wojsk austryackich na granicę rosyjską. Niemcy przekraczają przy Metzu francuską granicę. Niemcy zdobywają Lüttich. Odparcie rosyjskich ataków na granicy prusko-rosyjskiej.

8. sierpnia: Austro-Węgierskie wojska zajmują Olkusz i Wolbrom. Proklamacya armii austro-węgierskiej do narodu polskiego w Królestwie Polskiem. Odparcie ataku francuskiego pod Belfort. Anglia zajmuje niemiecką kolonię Togo.

9. sierpnia: Armia austro-węgierska zajmuje Miechów. Czarnogórcy ostrzeliwają Teodo skąd ich odparto.

10. sierpnia: Klęska francuzów pod Miluzą. Zerwanie stosunków dyplomatycznych między Francyą a Austryą.

11. sierpnia: Czarnogóra wypowiada wojnę Niemcom. Austro-Węgry zapowiadają blokadę wybrzeży czarnogórskich. Odparcie ataku rosyjskiej kawaleryi z pod Załoziec i Sokala. Klęska Francuzów pod Lagards.

12. sierpnia: Zajęcie Jędrzejowa przez wojska austro-węgierskie. Wymknięcie się Anglikom niemieckich okrętów „Goeben" i „Breslau".

13. sierpnia: Francya i Anglia wypowiadają wojnę Austro-Węgrom. Francya zbiera ogromne wojska na granicy Włoch. Grecya częściowo mobilizuje.

15. sierpnia: Odparcie Rosyan z nad granicy Galicyi północno-wschodniej. Postępy wojsk austryackich w Serbii. Nieudałe ataki Czarnogórców. Uwięzienie austro-węgierskiego wicekonsula w Petersburgu.

Komunikat.

— **Warunki przyjęcia uczniów do krajowej szkoły kołodziejsko-kowalskiej w Kamionce Strumiłowej.** Krajowa szkoła zawodowa kołodziejsko-kowalska jest zakładem krajowym, którego zadaniem jest praktyczne i tereotyczne kształcenie uczniów w zawodzie kowalskim i kołodziejskim.

W szkole kołodziejsko-kowalskiej urządza się także inne kursa i oddziały jak np. oddział rymarsko-lakierniczy.

Po ukończeniu czterech lat nauki otrzymują uczniowie świadectwa uzdolnienia zawodowego, zastępujące na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa handlu w porozumieniu z c. k. Ministerstwem robót publicznych z 12. października 1909, L. 18518, dowód prawidłowego ukończenia terminowania w myśl § 14a. ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, czyli tak zwany dyplom czeladniczy.

Kandydaci, chcący być przyjęci do tutejszego zakładu muszą przedłożyć:

a) Metrykę urodzenia na dowód ukończenia 14. roku życia;

b) Świadectwo szkolne z ukończonej z dobrym postępem 4. klasy szkoły ludowej miejskiej, względnie sześciu lat nauki w szkole wiejskiej.

Przyjęcie uczniów odbywa się na podstawie egzaminu wstępnego. Egzamin ten obejmuje zakres nauk udzielanych w szkole pospolitej; kandydaci mają nadto wykazać inteligencyę, któraby dawała gwarancyę, że z nauki szkolnej należycie będą mogli korzystać.

Podania uwzględnia się w miarę miejsca w szkole i według dat zgłoszeń.

Koszta utrzymania jednego ucznia w internacie szkolnym, względnie w Kamionce Strumiłowej wynoszą 250 Kor. rocznie, ponadto są uczniowie obowiązani do sprawienia sobie odpowiednich ubrań roboczych, muszą być zawsze obuci, a pracujący przy maszynach muszą mieć odpowiednio obcisłe ubrania.

Zgłaszający się do szkoły może się starać o uzyskanie zasiłku stypendyjnego już to z Wydziału tamtejszej Rady powiatowej, już to z funduszów gminnych.

Zasiłki stypendyjne Wydziałów powiatowych wynoszą od 100 do 200 koron rocznie.

Rok szkolny trwa od 1-go września do 31-go lipca.

Podania o przyjęcie należycie udokumentowane wnosić można do Dyrekcyi zakładu od dnia 1. sierpnia do 1. września, a do egzaminu mają kandydaci zgłosić się najdalej do dnia 5. września.

Dyrekcya.

Odpowiedzialny redaktor: Szymon Gonet.

Z drukarni W. Lenika w Krośnie.